

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Orsós Ügyvédi Iroda által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Leé Ügyvédi Iroda által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen vállalkozói díj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2020. február 20. napján kelt 37.G.44.283/2016/130. számú ítélete ellen a felperes által 134., 136., 140. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja, kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 106.000 (százhatezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság 37.G.44283/2016/96. számú részítéletével a keresetről és a viszontkeresetről döntött, a beszámítási nyilatkozat tekintetében a tárgyalást elkülönítette és az eljárást folytatta. A határozat a Fővárosi Ítéltábla 3.Pf.20.571/2019/3/II. részítélete folytán emelkedett jogerőre akként, hogy a Fővárosi Ítéltábla az alperes marasztalásának összegét 13.776.420 Ft-ra és ezen összeg után 2016. július 15. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat nyolc százalékponttal növelt mértékű kamatára felemelte.
- [2] Az alperes beszámítási kifogásában 4.239.787 Ft beszámítását kérte a felperessel szemben fennálló fizetési kötelezettségébe tekintettel arra, hogy a felperes a kivitelezés során kiállított számlákból ezen összeget garanciális visszatartás címén nem fizette ki. Vitatta a garanciális visszatartás felperes részéről történő felhasználását, a hibák fennállását, azok alperesi tevékenységgel való okozatosságát, és a kijavítás műszaki tartalmát, költségét. Állította, hogy a felperes által megjelölt javítások alapját képező munkálatok nem képezték a feladatát.
- [3] A felperes a beszámítási kifogás elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy az alperes a szerződésben jótállást vállalt, azonban a garanciális javítási kötelezettségének nem tett eleget, ezért a garanciális visszatartás összegét a javításokra felhasználta a szerződés rendelkezéseinek megfelelően. Álláspontja szerint az alperes javítási kötelezettsége teljesítésének hiányában a bejelentett garanciális javítás költségeit nem vitathatja. Előadta, hogy a garanciális visszatartás összegét a S. Kft.-től megrendelt 1.870.600 Ft értékű aszfaltozási munkákra, a W. Kft.-től 1.113.000 Ft értékben és a K. Kft.-től 1.070.400 Ft értékben megrendelt és teljesített munkára fordította, valamint saját embereivel is végeztetett javítási munkákat összesen 732.132 Ft értékben. Állítása szerint az alperes jótállási kötelezettségéből adódóan a bizonyítási teher megfordul, és az alperesnek kell bizonyítania, hogy a garanciális hibákat kijavította.
- [4] Az elsőfokú bíróság a 37.G.44.283/2016/96. számon meghozott részítéletét a beszámítási kifogásra vonatkozó tárgyalás eredményéhez képest akként módosította, hogy az alperest 9.536.633 Ft megfizetésére kötelezte 15 napon belül, rögzítette, hogy a késedelmi kamat mértéke és esedékessége

változatlan, továbbá kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 120.224 Ft perköltséget.

- [5] Határozatának tényállásában megállapította, hogy a felperes a **K. Kft.**-től 2015. április 29. napján megrendelt munkavégzéssel összefüggésben 2015. december 23. napján 3.538.700 Ft teljesítést igazolt, amely összegről a **K. Kft.** 2015. december 28. napján számlát állított ki.
- [6] A felperes 2014. május 2. kelt levelében javításra szólította fel az alperest, aki azonban azt megtagadta azzal, hogy javításra nem köteles.
- [7] 2016. április 14. napján tartott bejárásán a **D. Kft.** hibalistát vett fel, amelyet a felperes a **K. Kft.**-nek továbbított azon felszólítás mellett, hogy csak a garanciális javítást végezze el, az erre nem tartozó munkákra pedig adjon árajánlatot. 2016. május 2. napján a felperes felhívta az alperest a hibalista kijavítására.
- [8] A felperes a **S. Kft.**-vel 2016. június 30. napján kötött megállapodást az Ady Endre utcai aszfaltozásra és kátyúzásra 2.375.662 Ft értékben, amely munka elvégzését a felperes 2016. július 5. napján leigazolta. A **S. Kft.** a munkadíjról 2016. július 6. napján bocsátotta ki számláját.
- [9] A felperes 2016. augusztus 1. napján 1.359.408 Ft értékben állított ki teljesítési igazolást a **K. Kft.**-nek. A társaság a fenti összegről 2016. augusztus 23. napján állított számlát.
- [10] A **T. Zrt.** és a felperes 2016. augusztus 22. napján tartott bejárásán jegyzőkönyvben hibajegyzéket rögzített. A felperes az alperest 2016. augusztus 24. napján hívta fel a kijavításra.
- [11] A 2016. október 12. napján tartott garanciális bejárásán jegyzőkönyvet vettek fel a hibákról. A felperes 2016. október 24. napján kelt levelében a hibák kijavítására hívta föl az alperest a bejárasi jegyzőkönyvet csatolva. Az alperes a 2016. november 4. napján kelt levelében a felszólításra hivatkozva közölte, hogy a helyszínt 2016. november 2. napján bejárta és az észlelteket szerint javításra nem köteles.
- [12] A felperes a **K. Kft.**-től 2016. december 5. napján kért javítási ajánlatot, amelyet 2016. december 9. napján megrendelt 1.203.000 Ft + ÁFA összegben. Az ... Önkormányzat 2017. január 18. napján igazolta a javítást.
- [13] A felperes 2016. december 28. napján a **W. Kft.**-nek 1.413.510 Ft teljesítést igazolt, amellyel összefüggésben a társaság a 2016/00003. számú számlát bocsátotta ki.
- [14] Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy a 37.G.44283/2016/96. szám alatt hozott részítélettel a keresetről és a viszontkeresetről döntött, a beszámítási nyilatkozat tekintetében a tárgyalást elkülönítette és az eljárást folytatta. A határozat a Fővárosi Ítéltábla 3.Pf.20.571/2019/3/II. részitélete folytán akként emelkedett jogerőre, hogy a Fővárosi Ítéltábla az alperes marasztalásának összegét 13.776.420 Ft-ra és ezen összeg után 2016. július 15. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat nyolc százalékponttal növelt mértékű kamatára felemelte.
- [15] Rögzítette a „szerződés” 5.5 pontját, amely alapján a felperes tíz napot meghaladó fizetési késedelme esetén az alperes a munkavégzést ideiglenesen felfüggeszthette a díj megfizetéséig, azzal, hogy a teljesítésre rendelkezésre álló idő a késedelem tartamával meghosszabbodott és ezen időszak alatt a felperes sem vonhatott be más kivitelezőt.
A felperes a „szerződés” 2. pontja szerint az alperest írásban értesíthette a teljesítéssel kapcsolatos kifogásáról, az alperes az értesítés kézhezvételét követően legkésőbb 5 munkanapon belül meg kellett, hogy kezdje a javítást.
A „szerződés” 9.3. pontja szerint, ha az alperes a fenti értesítés ellenére elmulasztja a hiba javítását a meghatározott határidőn belül a felperes az alperes kockázatára és költségére a szükséges intézkedéseket megteheti annak érdekében, hogy a hibát kijavítsa vagy kijavíttassa a nélkül, hogy az alperest az általa vállalt jótállási kötelezettségei teljesítése alól mentesítené.
A „szerződés” 9.1. pontja szerint az alperes 24 hónap jótállást vállalt.

A „szerződés” 14.7. pontja szerint az alperes köteles a tevékenysége során keletkező hulladékok megfelelő gyűjtéséről és elszállításáról, valamint az ezzel kapcsolatos nyilvántartásokról és adatszolgáltatási kötelezettségek teljesítéséről gondoskodni.

A felek rögzítették, hogy a teljesítés során keletkező hulladék elszállítását csak a hulladék elszállítására és kezelésére vonatkozó érvényes hatósági engedéllyel, valamint a hulladék bejelentéséhez szükséges KÜJ és KTJ számmal rendelkező személy végezheti. A felek kijelentették, hogy az ezzel kapcsolatos minden költség az alperest terheli beleértve mindazon költségeket is, amelyek ezen előírás be nem tartása miatt a felperesnél jelentkeznek és ezeket a felperes a szerződéses árból levonhatja.

- [16] Az elsőfokú bíróság határozatának jogi indokolásában elsődlegesen a beszámítási nyilatkozat előterjesztheségét vizsgálva utalt a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (rég. Ptk.) 296. §-ára, és megállapította, hogy a felperes a kijavítás költségét, az alperes pedig a felperes által a megállapodás 10.2.1. pontja alapján a teljesítés biztosítékeként a szerződéses ár 2%-nak megfelelő nem vitásan visszatartott összeget követelte, amely követelések egyműiek, hiszen mindkettő a szerződéshez köthető pénztartozás. A jogerőre emelkedett részítélet szerint a felek szerződése teljesítés nélkül, a jövőre nézve szűnt meg, a feleknek ezért el kell számolniuk. Utalva a beszámítás perbeli érvényesítésének feltételeit szabályozó a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (rég. Pp.) 213. §-ára rögzítette, hogy a beszámítási kifogás tárgyában a tárgyalás elkülöníthető volt, és a jogerős részítélet megváltoztatható. Megállapította, hogy a felperes által érvényesített joggal szemben az alperes beszámítási nyilatkozatot terjeszthetett elő, amellyel összefüggésben az alperesnek illetéket nem kellett lerónia.
- [17] A felperes által követelt javítási költség és kártérítés tekintetében megállapította, hogy a felek között teljesítés nem történt, szavatossági jogok nem keletkeztek és jótállási jogviszony sem állt fent a részítéletben indokoltak szerint, ezért a felperes köteles volt előadni és bizonyítani, hogy felhívta az alperest kijavításra, az általa állított hibák az alperes munkavégzésével okozati összefüggésben keletkeztek, és a kijavításhoz az általa állított költség és műszaki tartalom szükséges volt. Mindebből következően az alperes sem a jótállás szerinti kimentő bizonyításra, sem a kijavítás tényének bizonyítására nem volt köteles azon állítására is figyelemmel, hogy a javítás nem a tevékenységével áll okozati összefüggésben.
- [18] Rögzítette, hogy a felperes az alperes által hátrahagyott mű szerződésszerű állapotba hozásának költségét követelheti. A bizonyítékok alapján megállapította, hogy a felperes a hibákkal összefüggésben javítást végeztetett, azonban szakértői bizonyításra tartozik annak megállapítása, hogy a hibák az alperes tevékenységével okozati összefüggésben keletkeztek, illetve a kijavítás költsége és műszaki tartalma indokolt volt-e. A felperes a szakértő kirendelésére irányuló indítványát visszavonta, ezért a fentieket nem bizonyította. Hangsúlyozta, hogy a felperes a tárgyalás berekesztésére történő figyelmeztetést követően sem terjesztett elő szakértői bizonyítás iránti indítványt.
- [19] Kifejtette, hogy szakvélemény hiányában a rendelkezésre álló adatok alapján nem lehetett megállapítani a 2016. június 30. napján kötött szerződés esetében, hogy a süllyedés oka az alperes tevékenységével okozatos volt-e, továbbá a kijavítás költségének és műszaki tartalmának indokoltságát, a **W. Kft.** 2016/00003. sorszámú számlája tekintetében a **cím1** szám alatti rákötés kiépítése vonatkozásában, a **cím2.** és **R.** út vastelepnél a rákötés kiépítése tekintetében, és a **K. Kft.** 16/001031. sorszámú számla tekintetében a költség és műszaki tartalom indokoltságát.
- [20] Rögzítette, hogy a felek szerződése szerint az alperes a hulladék elszállítására ugyan köteles volt, azonban az alperes vitatta a szállítási indokoltságát és költségét. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem tudta tényként megállapítani, hogy a törmelék kizárólag az alperes tevékenysége miatt maradt a helyszínen a közölt mennyiségben és annak szállítása a számlába állítottak szerint indokolt volt.

- [21] A felperesnek a túlfizetésre vonatkozó igényével összefüggésben kifejtette, hogy annak elbírálásához a ténylegesen megvalósult műszaki tartalom mértékének, értékének, valamint a felperesi teljes kifizetés összegének megállapítására van szükség. Rögzítette, hogy a rendelkezésre álló szakértői bizonyítás a fentiek megállapítására nem elégséges, a teljes mű részletes felméréséhez további szakértői bizonyításra volt szükség. A rendelkezésre álló adatok alapján így nem lehetett megállapítani a készültséget, és a túlfizetés összegét sem.
- [22] A fentiek alapján a Fővárosi Ítéletábra által megállapított marasztalási összegből a beszámítás összegét levonta, a régi Pp. 213. § (2) bekezdésének megfelelően a részítéletet megváltoztatta és az alperest a rendelkező rész szerint kötelezte a régi Ptk. 198. §, 389. §, 313. §, 300. § (1) bekezdése és 319. § alapján.
- [23] A perköltség körében megállapította, hogy a felperes előlegezett 417.000 Ft szakértői díjat, az előzetes bizonyítás során 990.529 Ft szakértői díjat, 20.120 Ft tanúdíjat, 1.500.000 Ft illetéket, a kereset tekintetében bruttó 5.068.033 Ft és a viszontkereset esetén bruttó 264.579 Ft ügyvédi munkadíj illette meg, összes perköltsége tehát 9.052.741 Ft. Az alperes 420.320 Ft szakértői díjat, 250.000 Ft illetéket, 19.160 Ft tanúdíjat előlegezett, és nettó 1.955.288 Ft ügyvédi munkadíj illette, összes perköltsége tehát 2.043.188 Ft. A felperes 0,238 %-ban, az alperes 0,761 %-ban lett pernyertes. A két összeg arányos különbözete a rendelkező rész szerinti összeg, mely megfizetésére a régi Pp. 78. §-a és 81. §-a alapján a felperest kötelezte. Az ügyvédi munkadíjat a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet alapján állapította meg.
- [24] A felperes fellebbezésében kérte elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és az alperes beszámításának elutasítását, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és a Fővárosi Törvényszék új eljárásra és a bizonyítás lefolytatására való utasítását.
- [25] Hangsúlyozta, hogy a peres eljárás során az alperes beszámítási kifogását vitatta, mivel az alperes a garanciális kötelezettségének nem tett eleget és a garanciális hibákat nem javította ki. Hivatkozva a felek közötti vállalkozási szerződés 9. fejezetében foglaltakra, megítélése szerint az alperesnek a beszámítás körében a jogalap megállapításához azt kellett igazolnia, hogy a jótállási határidő eredményesen telt el, és eleget tett a szerződésben rögzített jótállási kötelezettségének. Rámutatott továbbá a 10.3. pontban foglaltakra és hangsúlyozta, hogy ebből következően az alperesnek a jótállási biztosíték visszafizetéséhez igazolnia kellene, hogy valamennyi jótállási és garanciális hibát határidőre kijavította, és jogosult ezen költség visszaigénylésére.
- [26] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság felhívására igazolta, hogy a garanciális hibákat bejelentette és azt is, hogy a javításra fordított költségek a javítás műszaki tartalmához képest indokoltak voltak, mivel az eljárás során e körben széles körű bizonyítást ajánlott fel, és többek között kérte igazságügyi műszaki szakértő kirendelését a hibák megállapítására a 2019. október 17-i tárgyaláson, amivel összefüggésben 30.000 Ft szakértői díjelőleget is letétbe helyezett.
- [27] Hangsúlyozta, hogy az alperes bírói felhívás ellenére nem jelölte meg az általa vitatott költséget és műszaki tartalmat, továbbá azt sem, hogy azok megfizetésére, milyen alapon nem köteles. Az eljárás alatt folyamatosan hangsúlyozta azt is, hogy a munkaterület vonatkozásában felvett hibalistákat az alperes nem vizsgálta ki, ennél fogva nem vitathatja a javítási költségeket és annak műszaki tartalmát. Álláspontja szerint a bírói felhívásra részletesen előadta okiratokra hivatkozva, hogy a javítási munkákat ki, mikor és milyen műszaki tartalommal végezte el, továbbá az okirati bizonyítékok, valamint a tanúvallomások bizonyították a javítási költségeket és azok szükségszerűségét, valamint a törmelék elszállítására vonatkozó alperesi kötelezettséget is - figyelemmel a szerződés 14.7. pontjában foglaltakra is. Rámutatott arra, hogy a felszólításoknak az alperes nem tett eleget, ezért a felperes kijavíttatta a garanciális hibákat és ezeknek a költségeit a garanciális visszatartásba elszámolta. Amennyiben a javítás költségeit és a műszaki tartalmát az

alperes vitatja, ezzel kapcsolatos állításait neki kell bizonyítania. A bíróság figyelmét számtalan esetben felhívta ezen bizonyítás elmaradására, ami súlyos eljárási hibát eredményez.

- [28] Kiemelte, hogy a korábban indítványozott szakértői bizonyítási kérelmének az elsőfokú bíróság nem tett eleget annak ellenére, hogy a szakértői díjelőleget befizette. Hangsúlyozta, hogy a 2020. február 20. napján megtartott tárgyaláson kizárólag a hulladékelszállítás körében nyilatkozott akként, hogy nincs szakértői bizonyítási indítványa, mivel a törmelék elszállítása nem szakkérdés, hanem szerződéses kötelezettség volt.
- [29] Rámutatott arra, hogy a vállalkozói díj túlfizetésére vonatkozó felperesi beszámítást a bíróság nem vizsgálta.
- [30] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú ítélet helybenhagyását a felperes másodfokú perköltségben történő marasztalása mellett.
- [31] Hangsúlyozta, hogy a bíróság a kereset és viszontkereset felől jogerősen döntött. Előadta, hogy a felperes a beszámítási kifogás tárgyában folytatott eljárás során a visszatartás tényét és összegét nem vitatta, csupán azzal védekezett, hogy a beszámítás összegét a garanciális javításokra fordította, amelyet mind a műszaki tartalom, mind a költségek tekintetében valamennyi tétel esetében vitatott. Ennek megfelelően hívta fel a bíróság a felperest mindezek szakértői bizonyítás útján történő igazolására. A fellebbezésben hivatkozottakkal ellentétben a felperes a tárgyalás berekesztését megelőzőn akként nyilatkozott, hogy nincs további bizonyítási indítványa, amit a tárgyalás jegyzőkönyve is tartalmaz. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és helyes az arra alapított döntése.
- [32] A felperes fellebbezése nem megalapozott.
- [33] A Fővárosi Ítéletábrla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az alábbiakkal egészíti ki:
A felek között 2013. július 15. napján alvállalkozói szerződés jött létre, amelyben az alperes vállalta a **Tá.** régió szennyvízelvezetése és szennyvíz tisztítása elnevezésű KEOP-1.2.0./2F/09-2009-0021 projekt részét képező **T.** szennyvíz hálózat kiépítésének részfeladatát a szerződésben meghatározott műszaki tartalommal 175.503.000 forint átalánydíj ellenében.
- [34] A szerződés 10.3.1. pontja szerint az alvállalkozó által ténylegesen teljesített és számlázott műszaki tartalom (pót- illetve elmaradó munkák figyelembevételével számított) nettó értékének 2 %-át a felperes vállalkozó a megrendelőnek történő hiba és hiánymentes átadás-átvételének befejezésétől jótállási időszak végét követő 85 napig jótállási biztosítékként visszatartja.
- [35] A 10.3.2. pont szerint a visszatartott összeget a felperes vállalkozó a visszatartási idő elteltével, illetőleg a hibajavítási és hiánypótlási munkák elvégzése után fizeti vissza névértéken az alvállalkozónak.
- [36] A 10.3.4. pont szerint amennyiben az alvállalkozó a szerződésben foglalt kötelezettségét nem, vagy nem megfelelően teljesíti, úgy az jogalapot ad a vállalkozónak a jótállási biztosíték igénybevételére és a szerződés felmondására.
- [37] Az alperes által kibocsátott számlák összegéből a felperes összesen 4.239.787 Ft-ot nem fizetett ki alperesnek garanciális visszatartás címén.
- [38] A kiegészített tényállásra figyelemmel az elsőfokú bíróság döntése helytálló, az megfelel az anyagi jogi és eljárási szabályoknak.
- [39] A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az alábbiakra mutat rá a Fővárosi Ítéletábrla.
Nem vitás, hogy az felperes a perbeli szerződés 10.3. pontja alapján a garanciális visszatartás címén 4.239.787 Ft-ot nem fizetett ki az alperes által kiállított számlákból. A felperes állította, hogy a garanciális visszatartás összegét a szerződésnek megfelelően felhasználta, mivel az alperes a

szerződésben foglalt javítási kötelezettségének nem tett eleget. Ezen tényállásból kiindulva téves a felperes azon hivatkozása, hogy az alperesnek kell bizonyítania a garanciális hibákat és a kijavítás költségeit, amennyiben azokat vitatja. Ugyanis a régi Pp. 164. § (1) bekezdés értelmében a felperesnek áll érdekében, hogy a bíróság valónak fogadja el azon állítását, miszerint a garanciális visszatartás összegét a szerződésnek megfelelően, az alperes tevékenységével, általa okozott hibákkal okozati összefüggésben, a felperes által meghatározott műszaki tartalommal és költséggel felhasználta. Mindebből kiindulva az is rögzíthető, hogy az elsőfokú bíróság által a 96. sz., 108. sz., 119. sz., 124. sz., 126. sz. alatt adott tájékoztatás - miszerint felperesnek kell bizonyítania, hogy a hibák kijavítására az alperest felszólította, a hibák az alperes munkavégzésével okozati összefüggésben álltak, a felperes által állított műszaki tartalom és költség indokolt,- az eljárási szabályoknak megfelelt arra is figyelemmel, hogy az a szakértői bizonyítás szükségességére és a bizonyítás sikertelenségének jogkövetkezményére is kiterjedt.

- [40] Megfelel a valóságnak azon fellebbezési érvelés, hogy a felperes szakértői bizonyítási indítványt előterjesztett és díjelőleget is letétbe helyezett. Azonban a 37.G.44.283/2016/130. számú jegyzőkönyv 4. oldalának tanúsága szerint a tárgyalás berekesztését megelőzően a felperes nem kérte szakértő kirendelését. A bírósági jegyzőkönyv a régi Pp. 195. § (1) bekezdése értelmében a bíróság által kiállított közokirat, amely teljesen bizonyítja a benne foglalt nyilatkozat megtételét. A tárgyalás berekesztését követően a felperes a jegyzőkönyvben foglalt nyilatkozatával szemben a régi Pp. 195. § (6) bekezdésének megfelelő ellenbizonyítással nem élt, jogorvoslatot, a régi Pp. 118. § (3) bekezdésének megfelelő jegyzőkönyv kijavítása iránti kérelmet nem terjesztett elő. Ez egyben azt is jelenti, hogy a felperes állításai bizonyíthatatlanok, ezért helytállóan döntött az elsőfokú bíróság a felperes keresetének elutasításáról figyelemmel arra, hogy a régi Pp. 3. § (3) bekezdése értelmében a felperest terheli a bizonyítás sikertelensége.
- [41] Rámutat a Fővárosi Ítéltábla arra is, hogy a jogerős részítélettel lezárt kereset és viszontkereset tárgyában 2017. február 7. napján tartott tárgyaláson a felperes jogi képviselője útján akként nyilatkozott, hogy összesen 30.215.198 Ft javítási költsége merült fel az alperes munkájával összefüggésben. A beszámítási kifogással szembeni védekezés során hivatkozott, a kijavításra felhasznált garanciális visszatartás körében elszámolandó számlák teljesítési határideje a fenti felperesi nyilatkozatot megelőzően járt le. Mindezek összevetése arra enged következtetni, hogy a beszámítási kifogással szemben elszámolandó javítási költség már benne van a jogerős részítélettel elbírált keresetben érvényesített javítási költségekben. Utal a Fővárosi Ítéltábla e körben arra, hogy az ügyben hozott jogerős részítélet elbírált a **W. Kft.** által a **cím1** szám alatti ingatlanra vonatkozóan elvégzett munkákat (Fővárosi Ítéltábla 3.Pf.20.571/2019/3/II. számú részítélet 17. oldal utolsó bekezdés), amellyel összefüggésben felmerült költségeket a felperes a beszámítási kifogással szemben is elszámolni kívánja. Jelentősége van azon jogerős részítéleti megállapításnak is, hogy nem képezte az alperes feladatát a végleges helyreállítás a szerződés 3.1. pontja és I. számú melléklete szerint, ennél fogva a felperes által a beszámítási kifogással szemben elszámolandó **S. Kft.** számára kifizetett 1.870.600 forint költség - amely az útburkolat végleges aszfaltozásának munkadíja - nem vehető figyelembe. A javítási költségekkel összefüggésben a jogerős részítélet rögzítette azt is, hogy a felperes által érvényesített javítási költségek elutasított része vonatkozásában nem állapítható meg, hogy azok az alperesi hibás teljesítés folytán, azzal okozati összefüggésben merültek fel.
- [42] A felperesnek a „túlfizetésre” vonatkozó álláspontja nem megalapozott, mivel e tárgyban a jogerős részítélet állást foglalt a viszontkereset kapcsán, arra az elsőfokú eljárás során beszerzett szakértői vélemény 5. pontja is kitért.

- [43] Minderre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a régi Pp. 253. § (2) bekezdésnek megfelelően helybenhagyta arra is figyelemmel, hogy az elsőfokú bíróság eljárása a fentiek értelmében megfelelt az eljárási szabályoknak.
- [44] Az eredménytelenül fellebbező felperes a régi Pp. 239. § alapján alkalmazandó 78. § (1) bekezdés szerint köteles a pernyertes alperes másodfokú perköltségének megfizetésére, amelynek körében az alperesnek járó ügyvédi munkadíj mértékét a Fővárosi Ítéltábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) (5) bekezdése alapján állapította meg a fellebbezett értékre is figyelemmel 106.000 Ft-ban.

, 2020. szeptember 9.

. Darákné dr. Nagy Szilvia s.k.	Dr. Sági Zsuzsanna s.k.	Takácsné dr. Kükáló Judit s.k.
tanácselnök	előadó bíró	bíró